

[Rasmus Hansen.]

venstres standpunkt, men jeg vil meget gerne have et svar, som i endnu højere grad skaber klarhed på dette punkt, og derfor er det, jeg har stillet mit spørgsmål.

Jeg skal dernæst gøre et par bemærkninger om det foreliggende regeringsforslag. Det omfatter tilslutning til et europæisk Atlantpagtforsvar, omfattende styrker fra Atlantpagtlandene. Om Vesttysklands deltagelse i dette Atlantpagtforsvar foreligger der intet afgjort; derom forhandles der. Der er ingen afgørelse truffet, og ingen ved i dag, om Vesttyskland overhovedet vil komme med i dette Atlantpagtforsvar. Det radikale venstres ordfører har dels i sin mindretalsbetænkning, dels i sine udtalelser i dag peget på de betænkeligheder, der kan anføres mod en vesttysk deltagelse i et vesteuropæisk forsvar. Det er der ikke noget overraskende i. Der er mange, der har beskæftiget sig med disse betænkeligheder, det har man også gjort indenfor mit parti. Men når man nu så voldsomt peger på betænkelighederne ved at bevæbne tyskere, synes jeg nok, det er berettiget at stille det spørgsmål, hvorfor disse betænkeligheder først kommer på tale nu, da der er spørgsmål om at bevæbne vesttyskere. Man kan dog med en vis ret spørge, hvorfor de, der nu vil protestere mod, at der overhovedet forhandles om bevæbning af vesttyskere, ikke har protesteret på et noget tidligere tidspunkt, hvorfor de ikke har protesteret mod bevæbningen af østtyskere. Det er jo, som jeg oplyste i eftermiddags, temmelig længe siden, at en omfattende bevæbning af østtyskere blev påbegyndt, men mig bekendt har hverken det radikale venstre eller andre, der nu protesterer mod bevæbning af tyskerne, nedlagt protest mod, at østtyskerne blev bevæbnet, og østtyskerne er dog også tyskere. I Østtyskland er bevæbningen af tyskere oven i købet omfattende. I Vesttyskland er stillingen den, at der overhovedet ikke er begyndt nogen bevæbning endnu, og ingen ved, som jeg har sagt, om der overhovedet vil ske nogen bevæbning, ingen ved, om vesttyskerne vil acceptere de vilkår, de kan få for en bevæbning. De gør det i hvert fald fra alle sider til en forudsætning, at der til Tyskland overføres flere amerikanske styrker, end der er i øjeblikket.

Jeg skal dernæst gøre et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Alfred Jensen. Det ærede medlem talte om, at Atlantpagtpolitikken medfører prisstigninger, knaphed på råvarer, begrænsning af boligbyggeriet, arbejdsløshed o. s. v. Der er ingen, der kan være i tvivl om, hvad formålet var med hele denne argumentation, men det skal blankt erkendes, at Atlantpagtpolitikken i dag har den tragiske konsekvens, at den medfører knaphed på råstoffer til erhvervslivet, pristigninger og meget andet, som næsten altid er virkningen, når omfattende militære foranstaltninger skal sættes i gang. Men hvem er det, som er årsagen til hele denne udvikling? Hvem er det, der er de egentlige ophavsmænd til alt det, som det danske samfund og andre europæiske Atlantpagtsamfund nu kommer ud for? Hvem er det, der har fremkaldt frygten i Vesteuropa? Hvem er det, der har fremkaldt frygten i De Forenede Stater og Canada? Ja, jeg har svaret på disse spørgsmål, men på den givne foranledning skal jeg gerne gentage svaret: det er den internationale kommunisme, som har skabt denne frygt, og som er den egentlige årsag til, at de bestrebelse, der blev udfoldet for kun at anvende det mindst mulige til militære foranstaltninger, er blevet sprængt ved den måde, hvorpå kommunisterne tager på tingene. Det er dem, der skal gøres ansvarlige for hele den udvikling, som vi nu er inde i, og som med rette kan gøres ansvarlige derfor.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensens betragtninger over Hitler og aksen Rom-Berlin skal jeg ikke gå nærmere ind på; jeg kan nøjes med at fastslå, at det som bekendt var Sovjetunionen, der umiddelbart før den anden verdenskrig sluttede en pagt med Hitlers Tyskland, en pagt, som indeholdt aftalen om, at Tyskland, Hitlers Tyskland, og Sovjetunionen skulle dele Polen, en pagt, som indeholdt aftalen om at give Sovjetunionen frie hænder over de baltiske randstater og over Finland, hvorefter Skandinavien og hele verden kom til at opleve den finske vinterkrig. (Tilråb fra *Aksel Larsen*).

Formanden: Det ærede medlem må forholde sig rolig.